

Beste minister,

Ik ben de moeder van 2 kinderen in het basisonderwijs. Een dochter binnen het regulier onderwijs en een zoon binnen het speciaal basisonderwijs. Als ik de plannen lees van de minister, dan word ik erg bang voor de toekomst van mijn kinderen.

Mijn dochter zit in een klas van 32 kinderen met 2 part-time leerkrachten. In haar klas zijn kinderen die in de middenmoot vallen, maar ook kinderen die boven en onder de maat presteren. Ook zijn er kinderen met gedrags- en emotionele vraagstukken. Overal hoor ik hetzelfde: de klassen zijn groot, te groot. De leerkrachten hebben geen overzicht, kunnen niet passend begeleiden, hebben veelal onvoldoende zicht op wat er zich afspeelt onder hun neus. Ze hebben het veel te druk met het doorheen jassen van het leerstof, met het behalen van de targets. Te veel kinderen krijgen te weinig aandacht.

Passend onderwijs moet zijn voor een kind, welk kind dan ook, een plek waar die veilig en goed in zijn/haar vel zittend die informatie tot zich kan nemen die het aangeboden krijgt. Als er meer nodig is, op welk vlak dan ook moeten docenten zowel de training in huis hebben als de tijd en rust om die zaken te signaleren en daar (externe) hulp voor te bieden. Dit gebeurt bij lange na niet binnen het regulier onderwijs. En de minister wil extra lasten leggen op een system wat al overbelast is?

Mijn zoon is 5. Hij was nog geen 3 toen we merkten dat er iets aan de hand was. Door hem te laten observeren en testen, kwamen we erachter dat hij ASS heeft. Met een ontwikkelingsachterstand en een iets lager dan gemiddeld IQ. Niet wat je als ouder voor je kind wenst. En toen. Waar gaat hij naar school? Natuurlijk vanuit het sociaal aspect het allerliefst op dezelfde school waar onze dochter zit, waar alle kinderen zijn die onze zoon van het kinderdagverblijf en peuterspeelzaal kent. Maar die klassen. Die kleuterklassen zijn zo groot – minimaal 25 kinderen. Dat kan onze zoon niet aan, daar zal hij verzuipen, daar zal hij verder in zijn schulp kruipen of compleet onhandelbaar worden. Het is veel te veel voor hem, hij kan het niet aan.

Passend Onderwijs? Wij zijn als ouders met de directeur van de school van onze dochter gaan praten. Wat kunt u onze zoon bieden? Wat als hij met pgb hierheen komt? We hebben de conclusie moeten trekken dat het niet mogelijk was. Via de PCL terecht gekomen bij een SBO school. Passend Onderwijs? Oh ja, absoluut. Onze zoon leert, hij groeit, hij bloeit, hij krijgt precies wat hij nodig heeft. De rust, de ruimte, de aandacht. Logopedie, fysiotherapie Wij als ouders doen thuis keihard ons best om hem te helpen in zijn ontwikkeling. Want wat willen we uiteindelijk? Dat hij opgroeit tot een man die zijn leven kan leiden binnen de maatschappij, dat hij volwaardig kan zijn. Dat hij gelukkig is. Dat de toekomst er is. Ook voor hem!

Natuurlijk werken we binnen het schoolsysteem, maar wij als ouders hebben een deel van de regie in onze handen. Daar staan wij ook op – hij is onze zoon. Natuurlijk luisteren we als school, als de leerkracht, als een zorgverlener ons iets vertelt. Zij zijn de specialisten. Maar op het gebied van onze kinderen, hoe ze zijn, wat zij voelen, wat het beste voor ze is? Daar zijn wij, de ouders, de specialisten in. Beste minister, vergeet dat alstublieft niet!

Ik ben een ouder met 2 kinderen. En ik ben bang!

Bang voor de toekomst van mijn kinderen. Ik zie in de plannen van de minister alleen grote chaos en ellende. Ik zie voor de kinderen die behoefte hebben aan speciaal onderwijs en de kinderen die behoefte hebben aan regulier onderwijs een achteruitgang in de kwaliteit van onderwijs en zorg die hen op school geboden wordt. Bezuinigen op onderwijs is NIET de manier. Bezuinigen op extra zorg is NIET de manier. Ja het aantal kinderen met een indicatie is gegroeid. Waarom is dat? Dat is zeker een goede vraag. Kan het zijn dat wij nu meer weten, beter in staat zijn om signalen op te pikken zodat kinderen tijdig de scholing en aandacht krijgen die ze nodig hebben? Kan het zijn dat wij leven in een veel te drukke maatschappij waar kinderen overprikkeld zijn en overvolle agenda's hebben? Kan het zijn dat in de hectiek van overvolle klassen gevoelige kinderen veel eerder ten onder gaan? Ik denk dat het antwoord op al deze vragen JA is. Dus bezuinigen op onderwijs? NO WAY.

Beste minister, ga alstublieft aan tafel met de schoolbesturen, de leerkrachten, de ouderorganisaties, de zorginstellingen en praat met ze. Vraag in vredesnaam hoe we de kwaliteit van onderwijs kunnen verbeteren. Doe in vredesnaam iets aan de grootte van de klassen binnen het regulier onderwijs - geef ze daarvoor meer geld niet minder -, doe iets aan de scholing van de leerkrachten zodat zij meer inzicht krijgen. Doordat de leerkrachten meer inzicht hebben en in kleinere klassen staan, zullen ze

beter in staat zijn te signaleren wat de behoeftes zijn. Dan zullen ze niet zo overbelast zijn met de hoeveelheid werk die ze hebben. Haal in vredesnaam de rugzakjes niet weg. Laat kinderen, waar mogelijk, met die extra ondersteuning binnen het regulier onderwijs. Een leerkracht heeft genoeg te doen in de klas. Laat de leerkracht zich bezighouden met het onderwijs voor de groep en laat de ambulante begeleider de extra zorg geven. Zorg ervoor, desnoods met extra geld, niet minder, dat die wachtlijsten bij het speciaal onderwijs weggewerkt worden.

Onze kinderen zijn de toekomst, beste minister. Geef ze alstublieft de ruimte en de tijd om zich goed te ontwikkelen zodat zij later onze maatschappij kunnen voortdragen. Dat is van levensbelang.

Dank u wel voor uw aandacht.

Met vriendelijke groet,
Mali Heinen uit Valburg